

den, som paa en noget anden maade anvendes i Kanada ved derværende torvbriketfabriker*, skal stille sig meget billig — ifølge dr. Caros opgaver til høist 20 pf. pr. 100 kg., d. v. s. kr. 1,80 pr. ton —, hvilket i høi grad vil bidrage til at gjøre den rentabel.

Professor Frank beregnede, at en hestekrafttime kun skulde komme til at koste $1\frac{1}{2}$ øre.

Den her beskrevne metode er altsaa i korthed følgende: Torven opløses eller opharves, bliver delvis lufttørket, forgases i en generator med tilførsel af luft og overhedet vamddamp, hvorefter gasen ledes gennem svovelsyre, som absorberer ammoniakken (indtil 70 pct. af torvens kvælstof kan paa denne maade nyttiggjøres), og kommer derifra ind i gasmaskinen, hvorefter energien omsættes til elektricitet.

For nærværende er et saadant generatoranlæg under bygning ved stenkulsgruben Mont Cenis ved Herne i Westfalen. Der skal anstilles yderligere forsøg i stor skala saavel med kulaffald som med torv.

ELEKTRISK TORVKUL (ELECTRO PEAT-COAL)

AF TORVINGENIØR J. G. THAULOW.

I »Teknisk Ugeblad« nr. 51 f. a., tidsskriftet »Kringsjaa« og flere dagblade har der staaet en opsigtsvækkende artikel med omtrent ovennævnte titel. Den er hentet fra det populære — men alt andet end tekniske — engelske godtkjøbsmagasin »The Worlds Work«.

Da indholdet muligens kan forstaaes derhen, at man her staaer overfor noget nyt og epokegjørende, skal jeg straks gjøre opmærksom paa, at saa ingenlunde er tilfældet.

Som sagkyndig har jeg i sin tid i England havt anledning til grundig at sætte mig ind i nævnte »opfindelse« (?) og kan herved erklære:

Den elektriske strøm har ingensomhelst mekanisk eller kemisk indflydelse paa torven som saadan. Der benyttes mekaniske midler til at fjerne en del vand fra den vaade torvmasse, hvilket af enhver fagmand er erkjendt som urimelig. Den elektriske strøm opvarmer torvmassen en smule, saaat en del vand fordamper, i og for sig den kostbareste af al fordampning. Der anvendes primitive maskiner til torvens mekaniske bearbejdelse. Forøvrigt er hele metoden afhængig af lufttørkning.

Produktet har ingensomhelst berettigelse til navnet »torvkul«. Ved den behandling, som torven udsættes for, har jeg bevist ved paa-lidelige kemiske analyser, at den s. k. »elektriske torvkul« faktisk har

* J. G. Thaulow: Torvdrift i Kanada m. fl. lande.

en lavere brændværdi end det oprindelige raaprodukt. Forøvrigt henvises til »Morgenbladet« nr. 605 f. a.

Den *maskintorv*, som i vinter er solgt i Kristiania, er *et langt bedre produkt*, idet den er bearbejdet med nutidens bedste torvmaskine — *Anrepmaskinen*.

Bedes optaget i »Teknisk Ugeblad«, »Kringsjaa«, »Hamar Stiftstidende« m. fl. blade.

HVAD ER DET FØRSTE SKRIDT TIL ET MERE LØNNET OG PRODUKTIVT JORDBRUG?

UDDRAG AF »DAGBLADETS« LANDBRUGSTIDENDE,
REDIGERET AF DIREKTØR JOH. L. HIRSCH.

»DET ER DET FØRSTE SKRIDT, SOM KOSTER«, siger man, men det er ikke saa sandt altid. I jordbrug er den første, grundlæggende, nødvendigste forbedring, hvoraf alle senere skridts lønsomhed afhænger, — slet ikke saa kostbar i penge. Men kræver et brud med gammel slendrian, som kanske for mange ikke er saa let, og den kræver noget hos brugeren, som *ikke* kan kjøbes, — det er noget, vi kalder fremfærd!

Den *uundværlige grundvold* for ethvert *sterkere, mere produktivt* jordbrug er: — *En nøiagtig, fuldstændig gjødselopsamling*. Uden den lønner ikke den bedre fodring af husdyrene sig, uden den mangler vi drivkraften for en udvidet produktion; — uden den er det ikke værdt at prøve paa noget andet heller!

En ikke ualmindelig gjødselbehandling.

En ko leverer paa en vinter fast gjødsel for omtrent 10 kr., men *flydende for omtrent 20 kr.* Paa en gaard med 20 voksne storfæ har altsaa den flydende gjødning en værdi af 400 kr.! Dersom man sagde